

Povolen-li obchodní dozor i jen proti firmě, jest přec exekuce nepřipustnou i proti majiteli firmy. Také realní věřitel náleží k věřitelům uvedeným v Šu 13. č. 3. cís. nař. ze dne 17. září 1914, č. 247 ř. z.

Krajským soudem bylo změněno povolující usnesení okr. soudu v ten smysl, že se návrh na povolení poznámky vykonatelnosti pohledání anuit v obnose 4.515 K 87 h ve vl. čís. ..., jakož i vnučené správy ohledně nemovitostí ve zmíněných vložkách zapsaných zamítá a co zamítnutý knihovně poznamenává.

D ů v o d y :

Usnesením krajského soudu ze dne 18. listopadu 1914 byl firmě ing. J. syna, strojová cihelna a továrna na křidlici J. J. ve Dvoře Králové n./L., povolen obchodní dozor na její obchodování. Dle cís. nař. ze dne 17. září 1914 č. 241 ř. z. nelze po nařízení obchodního dozoru nabýti pro pohledávky proti dlužníku ani soudcovského práva zástavního, ani práva na uspokojení na věcech dlužníku náležejících. Poněvadž návrh strany vymáhající na povolení exekuce učiněn byl dne 21. listopadu 1914, tudíž po nařízeném obchodním dozoru, náleželo jej zamítnouti.

Nejvyšší soud obnovil usnesení první stolice

z d ů v o d ů :

Nelze sice souhlasiti s názorem dovolací stěžovatelky, že exekuce, o kterou jde, bylo povoliti již proto, poněvadž se týká dlužníka J. J., kdežto obchodní dozor nebyl povolen J-u J-ovi, nýbrž firmě inž. J. syn J. J., neboť firma jako pouhé jméno, pod kterým kupec provozuje obchody a dává svůj podpis, nezrušuje totožnost dlužníka s majitelem firmy, zvláště když dle stavu spisů zůstalo nepopřeným, že dlužník jest jediným majitelem jmenované firmy; než v jiném směru jeví se dovolací stížnost odůvodněnou. Dle Šu 13. č. 3. cís. nař. o obchodním dozoru ze dne 17. září 1914 č. 247 ř. z., nejsou totiž řízením tímto dotčeni oni věřitelé, kteří v případě konkursu mohou žádati oddělené uspokojení, tudíž věřitelé reální (»věřitelé mající právo na oddělené uspokojení«). Za takového věřitele dlužno pokládati dovolací stěžovatelku, ježto její pohledávky vážnou knihovně na nemovitostech dlužníkových a tudíž v případě konkursu dojdou odděleného zapravení. Okolnost, že nařízen byl obchodní dozor, nehraje tudíž v daném případě žádnou úlohu.

(Rozhodnutí ze dne 16. února 1915, č. j. — $\frac{R II 58/15}{1}$ —.)

i.